

PROFESOR DR. MIHAI TOMA (1934-1995)

La 21 februarie 1995 a decedat, fulgerător, profesorul dr. Mihai Toma, care a predat botanica, timp de 34 de ani la Universitatea Agronomică din Iași.

Distins dascăl, mare specialist în micromicete, coleg și prieten de o deosebită delicatese, cunoscut în țară și peste hotare ca un profund cunoscător al ciupercilor și autor de mare prestanță a numeroase lucrări științifice, profesorul dr. Mihai Toma lasă un gol imens prin subita sa dispariție, neașteptată.

S-a născut la 30 aprilie 1934 în comuna Butăuți (jud. Arad) în familia unor modești agricultori. A absolvit Liceul Pedagogic din Arad unde a obținut bacalaureatul în 1952. Apoi a urmat cursurile Facultății de Biologie la Universitatea din Cluj unde a obținut licența în 1958, după care funcționează ca profesor în com. Suatu-Cluj (1958-1961). După o scurtă escală ca cercetător la Stațiunea de Cercetări Biologice din Pângărați-Neamț (1961) este încadrat ca șef de laborator (1961) la Institutul Agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, la Catedra de Botanică. Aici avansează - prin concurs - pe toate treptele universitare: asistent (1961-1974), șef de lucrări (1974-1990), conferențiar (1990-1992) și profesor (1992), la aceeași disciplină condusă inițial de prof. dr. doc. Mihai Răvăruț. În anul 1976 susține teza de doctorat „Cercetări asupra florei și vegetației din Bazinul Dornelor - jud. Suceava”, sub conducerea prof. dr. doc. Eugen Ghișa, de la Universitatea din Cluj. A participat la conferințe științifice și congrese de micologie în Slovacia (1969), Franța (1963, 1976), Germania (1983 și 1990). A colaborat la *Herbarium Mycologicum Romanicum* și *Flora Moldaviae et Dobrogeae Exsiccata*.

Profesorul dr. Mihai Toma a publicat peste 80 de titluri de cărți și lucrări științifice, mai ales de micologie; printre acestea menționăm: *Ciuperci* (Mic atlas, 1971, 1977) în colaborare cu Eugenia Eliade; *Plante toxice din România* (1981) în colaborare cu V. Zanoschi și E. Turenschi; *O familie nouă în flora micologică a României* (1965), *Contribuție la cunoașterea răspândirii macromicetelor din România* (1967), *Ascomycete din România* (1971), *Polyporus rhizophilus* în România (1972); de asemenea a găsit numeroase genuri și specii noi în microfiora României (*Crepidotus croccophyllus*, *Stropharia hornemanii*, *Corticaceae*, *Cortinariaceae*). Numai în teza de doctorat indică peste 300 sp. noi de ciuperci, în țara noastră.

Deținea o bibliografie micologică imensă, avea schimburi de lucrări extrem de vaste și întreținea o corespondență științifică foarte activă. Pentru activitatea de cercetare i s-a decernat Diploma de onoare a Societății Europene de Cortinariologie. A fost președintele Societății de Micologie din România și membru al Societăților Micologice din Franța și Italia. A lăsat, la Universitatea Agronomică din Iași, o impresionantă și deosebit de valoroasă colecție de ciuperci macromicete.

Cu dispariția sa, micologia românească și europeană a suferit o pierdere imensă iar învățământul superior agronomic deplânge pierderea ilustrului profesor și cercetător de înalt prestigiu.

D. Mițitelu